

være deels undersøgende, deels dømmende. Denne Commission bemyndiges til selv at indhente saamange Oplysninger som muligt om disse Forhold, og endvidere til med Udelukkelse af alle dem, som ikke melde sig, inden en bestemt Tid at indkalde Alle og Enhver, som paaftaae at have Rettigheder, der komme i Berørelse med det, der her er Tale om. De, som melde sig, skulle da yderligere udbille deres Paastande og forfølge deres Ret, og alle Spørgsmaalene skulle saa finde deres Paafjendelse under een Sag, dog efter min Mening saaledes, at Dommen skulde kunne appelleres til Højesteret. Selv vil jeg imidlertid ikke stille noget Forslag i denne Retning, deels fordi jeg ikke veed, om 14 Medlemmer vilde være med dertil, deels fordi jeg ikke veed, om Regjeringen vil gaae ind derpaa eller ikke, og jeg ikke vil paanøde den noget Saadant, og endelig fordi Regjeringen, hvis den skulde ønske det, selv vil kunne stille et saadant Forslag. Jeg har imidlertid anseet det for min Pligt at sige min Mening om, hvorledes denne Sag virkelig kunde bringes til en Ende. En saadan Sag vil ikke kunne medtage nogen lang Tid, og naar den var endt, vidste man, hvorledes man stod.

Der er endnu nogle Enkeltheder, der ere blevne berørte under Forhandlingerne og som jeg skal tillade mig at sige et Par Ord om. Man har sagt, at der i den bestaaende Lovgivning er tilstrækkelige Midler til at ordne Forholdet paa de Grundstykker, som man tænker sig overgivne til Bebyggelse. Dette er ogsaa ganske rigtigt, forsaavidt der er Tale om, at Communen for sin Regning vil anlægge Gader, thi der vil da være en tilstrækkelig Bemyndigelse for Communen, men ligeoverfor Private, som vilde aabne Gader paa disse Strækninger, har man kun en mere forhindrende Indflydelse. Man kan ikke sige, hvorledes det skal være, men kun opstille visse Betingelser, og naar disse ere opfyldte maa man finde sig i, at Resultatet bliver, som det kan blive, medens det dog vilde være rigtigere,

om der her blev truffet saadanne Bestemmelser, at Forholdene kunne komme i en bedre Orden, end de vilde komme i blot ved private Foranstaltninger. — Man har fremdeles sagt, at der med Hensyn til disse Forhold, saaledes som den bestaaende Lovgivning er, ikke behøves Samtykke for Noget til at bebygge Kjøbenhavns Grunde. Dette forhold sig ogsaa til en vis Grad ganske rigtigt, men ubetinget for det dog ikke siges, thi der er i Bygningsloven en Forskrift om, at naar der opføres flere private Bygninger paa een Grund, skal der være en Veitil dem af en vis Udstrækning. Nu har man imidlertid Tilfælde, hvor en Mand paa en Grund, som han selv eier, og som han ikke udstykker, opfører overordentlig store Bygninger og indretter dem til at stykkes ud i flere Stykker, men han siger: Det er min Grund, og dertil gaaer jeg ind fra den offentlige Gade, og han anlægger derfor ikke en tilstrækkelig bred Gade til de enkelte Bygninger. Naar han saa er bleven færdig dermed, saa stykker han Eiendommen ud, og man saaer da der forskjellige private Bygninger, hvortil der ikke er saadanne Gader, som ellers kræves efter Lovgivningen. Jeg antager, at den nuværende Lovgivning allerede forbyder dette, men det er dog vistnok ganske rigtigt, at Udvalget har tydet hen paa dette Punkt for at hindre, at noget Saadant skeer.

Rimestad: Jeg skal ikke længe opholde det ærede Thing, der nu maa være noget træt. Jeg kunde ikke andet end glæde mig over det Foredrag, som i Begyndelsen af Mødet idag blev holdt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Abo Valgtreds (Fønger), ikke blot paa Grund af dets smukke Form, men ogsaa fordi det forekommer mig, at jeg vilde — paa lidt nær ganske vist — kunne slutte mig til det ærede Medlem, hvis han blot vilde drage fuldstændige Slutninger af sine Præmisser; men det er det, som det forekom mig, at det ærede Medlem ikke gjorde. Det egentlig væsentlige Indhold af det ærede Medlems Foredrag var